

Capcana fariseilor (3)

Matei 23.14 – A doua exclamare „vai de voi!”

Stephan Isenberg

© SoundWord, Online începând de la: 25.09.2018, Actualizat: 25.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuție. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Matei 23.15

Matei 23.15: Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici, pentru că voi înconjuțați marea și uscatul ca să faceți un prozelit și, când a devenit așa, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă.

Este într-adevăr interesant cum Domnul Isus pătrundea cu privirea și îi evalua pe farisei. Dar noi toți suntem mai degrabă „evangheliști”, care deseori nu îndrăznesc nici măcar să treacă strada, ca să vorbim cu vecinul nostru despre Evanghelie și gândim că aceia care sunt gata să se mute chiar în țări străine, ca să vestească Evanghelia, ar trebui să fie automat buni și să fie călăuziți de motivații veritabile. Ceea ce pentru noi deseori arată ca foarte sănătos și spiritual, Domnul numește în acest caz boală. Care era greșeala în cazul acesta? Nu era un exemplu bun să întreprinzi astfel de eforturi ca să convertești pe un păgân la iudaism? Nu ar fi trebuit Domnul mai bine să laude aceasta? Nu! Chiar dacă râvna a fost prețuită de Domnul și El Însuși ne-a dat însărcinarea: „Mergeți”, și Israel trebuia să fie deja o lumină pentru națiuni, totuși Domnul a trebuit să condamne motivația prin care fariseii făceau un prozelit. Pe farisei îi interesa în primul rând convertirea la înțelegerea pe care o aveau ei și la sistemul lor doctrinar și la concepțiile lor cu privire la felul cum trebuia să arate o viață sfântă. Ei erau preocupați să convingă pe oameni pentru religia lor și cultura lor de credință, în loc să se preocupe cu adevărata misiune, care constă în a aduce pe oameni în legătură cu Dumnezeu cel viu. Și noi suntem înclinați să convertim oameni la gruparea noastră, ca și cum ea ar fi singura care pune în legătură cu Hristos. Putem observa aceasta atunci când se vorbește de sus în jos despre aceia care nu merg pe același drum cu noi. Se gândește atunci repede că trebuie să se spună sau cel puțin să se gândească că aceia nu au primit lumină atât de multă cum am primit noi înșine. Și lăuntric ajungem la liniște abia atunci când cineva se convertește la părerile noastre despre ce înseamnă să fi creștin. Și aici observăm desigur cu toții că aceste lucruri nu ne sunt total necunoscute.

Desigur aici nu este vorba de a conduce mai departe în credință pe cei care s-au convertit. Pentru aceasta este desigur nevoie de drumul părtașiei cu alți creștini. Și este de asemenea foarte clar, că un creștin hotărât este convins că drumul, pe care el merge, este drumul corect – altfel este mai bine să-l părăsească. Problema este mai mult o evanghelizare bazată pe motivații false. În acest caz oamenii sunt conduși la un sistem, în loc să fie conduși la Hristos. Și dacă s-a ajuns să câștigi pe acești oameni pentru un sistem, atunci ei devin mai radicali și mai fanatici decât aceia care i-a adus la acest sistem. La aceasta Se referă Domnul când spune: „... și, când a devenit așa, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă.” Al doilea strigăt „vai de voi” vrea deci să ne arate clar motivațiile cu care noi evanghelizăm sau explicăm altora drumul creștin.

Tradus de la: [Die Pharisäer-Falle \(3\)](#)

Traducere: Ion Simionescu